

[Bmann.]

område, men det skal sandelig indrømmes, at goderne er ulige fordelt og først og fremmest på et område, som partiet venstre ynder at snakke om, nemlig med hensyn til generationsskifte. Goderne er ulige fordelt mellem dem, der besidder, og dem, der i fremtiden skal drive dansk landbrug.

Se, hvis man nu trykkede fortjenstmulighederne lidt hos dem, der besidder, så ville man ubestrideligt lette generationsskiftet. Men her gør man altså det modsatte. Skattelempelsen her, som man tilsigter, kapitaliseres, og med ét slag — nej, det er to etaper, det er to slag — får ejerne af produktionsjord foræret 2 mia kr. lige ned i foret. Hvis der er nogen, der tror, at dette beløb nogen sinde kommer de nye generationer til gode, så tror man forkert. Det er dem, der skal betale, hvad der her vindes.

Det, der ville være fornuftigt, var jo tanken om en grundværdistigningsskyld — det skal jeg senere vende tilbage til her i tinget — og også at drøfte de tanker om statsfæste, som i landbrugskredse har været langt fremme. Jeg tror også, at vi skal se i øjnene, at hvis vi alle sammen skal være her i Danmark, så må vi lave en eller anden facon for nationalisering af Danmarks jord. Jeg tror, det ville tjene et moderne industrisamfund godt, hvis jorden var samfundseje.

Hermed er også sagt, at jeg ikke kan tiltræde det radikale forslag. Det tilsigter jo, at korndyrkerne skal være med til at betale produktionsudgifterne ved den animalske produktion, men hovedsagen i det er jo, at på samme måde som venstres forslag vil man afskaffe den amtskommunale grundskyld. Dér vil jeg da meget gerne se et regnskab. Til gengæld vil man indføre en arealafgift, som dels skal dække, hvad landbruget hidtil har betalt i produktionsafgifter, dels skal dække, hvad det offentlige hidtil har betalt i tilskud til landbruget på forskellig vis. Ja men hvordan er denne balance? På den ene side skærer man altså den amtskommunale grundskyld væk, og på den anden side lader man landbruget gennem arealafgiften betale nogle af de produktions-tilskud, som hidtil er udredt af det offentlige. Hvordan er denne balance? Der må da komme et provenutab, og i det omfang dette provenutab kommer, ja men så er den kapitaliseringsfare, som netop er påpeget af de

radikale i deres forslag som kritik af venstres forslag, jo den samme. Det kan da godt være, at man vil en lidt mindre kapitalisering, men principielt gør man det samme, som venstre gør.

Derfor er det for at bedømme rækkevidden af det radikale forslag ganske afgørende, at vi får nogle tal på bordet. Nu er det sagt, at det kan vi få i udvalget. Det ville have været rart med et par stykker her i dag.

Fuglsang (DKP):

De to forslag af dem, vi behandler, det fra venstre og det fra kristeligt folkeparti, handler begge to om det, som man kalder afskaffelse af skat på produktionsjord, og som undertiden også går under betegnelsen: en særskat for landbrugserhvervet og en svækkelse af det danske landbrugs konkurrenceevne over for udlandet.

Lad det være sagt med det samme, at kommunisterne er for en retfærdig fordeling af skattebyrden, også hvad angår landbruget. Vi er for en ikke mindst indkomstmæssig ligestilling mellem dem, der arbejder ved landbruget, og dem, der arbejder i andre erhverv, og naturligvis er vi ikke imod at styrke det danske landbrugs konkurrenceevne på verdensmarkedet såvel som på hjemmemarkedet. Vi kan bare ikke med vor bedste vilje se, at disse gode hensigter virkelig fremmes gennem de to forslag, jeg har omtalt.

Det fremhæves med flid, at Danmark er temmelig alene, når det gælder om at beskaffe landbrugsjorden. Men hvis vi ser os om i verden, har vi så noget indtryk af, at bønderne i andre lande lever og arbejder under mere tilfredsstillende forhold? Der er i virkeligheden intet, der tyder på, at deres tilværelse uden jordskatter, som vore bønder har, af den grund er mere tryk og problemfri, end den er for danske bønder.

Jeg vil også gerne sige, at hvis det virkelig var landbruget, man ville hjælpe, så er der en lang række andre områder, som man med større held kunne kaste sig over, for når der, som det også er sket her i dag, tales om landbrugets omkostninger, så findes der vitterlig andre udgifter, der tynger hårdere end de så ofte omtalte ejendomsskatter.

Jeg har siddet og kigget på et par tal fra den sidste landøkonomiske oversigt, og det